

Maamme.

(Runo.)

Suomen maa, sana suloinen,
 Nimi kallis, kauas kaiku,
 Järky järvien ylitse,
 Kumahtele kulkuloilla!
 Ei ole rantaa rakkahimpaa,
 Suloisimpaa suotu vielä,
 Kuin on pohjainen kotomme,
 Isänmaamme ihanainen.

Kullantiskojaista köyhä,
 Muukalaisesta mitätöin
 Oikohon kotoinen maamme,
 Kaswinmaamme kaunukainen;
 Vuorinensa, waaroinensa,
 Korpinensa, kaiskunensa,
 On se oiwa mielestämme,
 Kunnollinen kultamaaksi.

Pauhut kovat postiemme,
Juoksut wirtamme wäkwät,
Mersät folkot, kaikkuwaiset,
Talwen taiwas tähtinensä,
Keskä kirkas walonensa,
Laulun laatu kummanlainen:
Kaikki, kaikki meill' on kulta,
Sulo suuri sydämmemme.

Täällä walta-wanhempamme,
Täällä ilmoiset isämme
Kärsit wastukset, wahingot,
Päiwät kovat koittelimat;
Täällä auroin taisteltihin,
Täällä miekoin melskattihin,
Täällä sydän Suomen kansan
Kuormat kantoi raskahimmat.

Kukas sitten luvun laski
Kansan fuuriesta suruista,
Sodan wainoist' waikioista,
Kapinoista kauhoista,
Hallawuosiesta wiluista,
Näljän häädä hirmuifesta,
Weren muodosta kowasta,
Jonka kaiken kansa kantoi!

Juuri tässä, tällä paikoin,
Wuos' hän eestämme werensä,
Päätti päiwänsä iloiset,
Täällä murheet mustat maistoi,

Huokaelt huolissansa
Se kauon kaonnut kansa,
Joka rauhamme rakensi,
Kantoi riipit muinaisemme.

Tääll' on lepo, leuto olla,
Täällä meille suoja suotu;
Disko onnemme parempi,
Eli kohtaisi kowempi,
Ainakin on annettuna
Meille sulo syntymaamme,
Mitäs sitten maailmasa
Dis sit' arwoisa ylempi?

Tässä, tässä syntymaamme
On nyt eessä filmiemme,
Muuttumatta mielesämme;
Kätämme ojentelemme,
Kiemu rinnas' näyttelemme
Maata, rantoja, meriä,
Lauluen sanoilla näillä:
Kas! tuoy' on maa, kotoinen maamme!

Jos me vielä wietäisimme
Namu-ruskon rantehille,
Kullan hohtawan howihin,
Nou kaiken kuuluwille,
Sittenkin me vielä sieltä
Pois, takaisin rientäisimme
Tälle köyhälle kobile,
Armahalle isänmaalle.

Maamme! tuhat järvinefi,
Läällä laulut lasketahan,
Läällä usko urhastaapi;
Suojanen elon satama,
Toivonmaamme, muistonmaamme!
Puutoksias pelkäämättä,
Onneas arastumatta,
Sloitse, waka, wapaana!

Kulkaises, tupella wielä,
Luopi Herran heilimänsä,
Luopi touon kaunihinman,
Syttytääpi sydämmiimme
Riemus wälkkywän, waloisan,
Toivos poiton, kunniasi, —
Myös kauemmas on laikkuwa
Laulu soma Suomenmaalla.

